

Na vsak hektoliter (100 litrov) vina vzemi v prvem slučaju 2 do 3 grame, v drugem 3 — 4 grame, v tretjem slučaju 4 do 5 gramov, torej največ 1/2 deke zatirjevega bisulfitna na 1 hektoliter vina. Bisulfit se razmeša v kozarcu čiste vode, se vlije v vino in se tam dobro premeša.

B. Skalicky.
kletarski nadzornik na Kranjskem.

Naše žrtve za domovino.

Kakor v vsaki župniji, tako tudi pri nas pobira smrti ravno najboljša fanta junake-vojake mladih let. Naša občina Podvinska je že darovala 18 fantov in mož domovini na oltar. Malo je se sliši tako ogromno število. V nedeljo, dne 9. decembra, je zapel naš zvonček zadnjič v slovo Alojziju Grabar. Bojeval se je celih 32 mesecev na italijanskem bojišču. Padel je dne 26. novembra in je pokopan daleč v Italiji. Ljubi bratec! Naj Ti bo sovražna zemljica lahka! Bil je tudi zvest naročnik „Slovenskega Gospodarja.“

Sv. Barbara v Haložah: Za cesarja in domovino je umrl v Celju dne 30. marca 1917 Janez Berlek, večletni naročnik „Slovenskega Gospodarja“ in črnovojnik, dne 17. julija pa hči Marija Berlek v 20. letu svoje starosti. Za očetom in sestro žalujejo mati, hčerka in dva brata-vojaka. Starejši je že 1 leto vjet v Italiji.

Iz Rač se nam piše: Žalostno brzojavko smo sprejeli dne 22. dec. iz dunajske bolnišnice. Umrl je priden mladenič Stefan Stern iz Rač, star 26 let. Služil je pri strelihi in se je nahajal že od začetka vojne na bojišču. Dne 26. nov. ga je zadela sovražna krogla v levo nogo, katera mu je povzročila tudi smrt. Izdihnil je dne 21. dec. svojo blago dušo.

Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. nam poročajo, da je na italijanski fronti v 11. ofenzivi na hribu Sv. Gabrijela padel dne 26. avg. 1917 Fr. Kokol iz Dragoviča, zadet od ročne granate v glavo in prsi, v najlepši dobi svojega življenja, star še le 25 let.

Padel je na italijanskem bojišču dne 24. nov. 1917 mladenič Janez Kauran, doma od Sv. Duha pri Lučanah, v 23. letu svoje starosti. Bil je pošten, vzoren mladenič. Silno je ljubil svoje starše. Vse, kar je zaslužil, je dal staršem, da bi ne trpeli preveč pomanjkanja.

Od sovražne granate zadet je daroval svoje življenje za domovino 20letni Jožef Potrata, posestniški sin v Čečah, okolica Sv. Marka, župnije Trbovlje. Bil je tih, a zelo priden mladenič.

Od Sv. Jurija v Slov. gor. se nam poroča: Došla je žalostna vest, da je dne 29. novembra 1917 daroval svoje življenje na oltar domovine 20letni edini sin France Šef. Zadela ga je italijanska granata. Bil je tih in priden. Vsi so ga radi imeli. Izdelal je devetmesečni tečaj na vinarski šoli na Silberbergu. Bil je naročnik „Slov. Gospodarja“ in tudi druge slovenske liste je rad prebiral. Bil je tudi član Marijine družbe. Ker je bil Marijin sin, upamo, da njegova duša po prestanih naporih sedaj že uživa nebeško veselje. Vidimo se še enkrat nad zvezdami!

Jože Lah piše, da je dne 24. oktobra 1917 njegov bratranec in tovariš Tomaž Stampar, doma od Sv. Miklavža v Ormožu, žrtvoval na italijanskem bojišču svoje mlado življenje za cesarja in domovino.

Krepkega ter domoljubnega fanta je izgubil Veržej v Andreju Čmerekar, ki je, kakor poroča njegov prijatelj, umrl na bojišču za domovino in cesarja. Rajni je pred odhodom iz svojega rojstnega kraja prav navdušeno zapel krasno pesmico „Lepa naša domovina“ in tako navduševal tudi druge mladeniče. Vzbudi naj ljubi Bog veliko takih domoljubnih fantov med našim slovenskim narodom, posebno sedaj v teh težkih časih!

Vsem padlim slovenskim žrtvam naj ohrani narod trajen spomin!

Na bojiščih.

Položaj na bojiščih se ni mnogo spremenil. Na italijanski fronti so prešli Lahi s pomočjo Angležev, Francozov in Amerikancev ter njih topništva k napadanju. Ob Piavi stojijo že baje sovražne baterije na nekaterih mestih na levem bregu reke. Kljub snežnim zametom in mrazu napadajo Lahi in Francozi naše gorske postojanke na obeh straneh reke Brente. — Na francoskem in macedonskem bojišču srdit artilerijski ogenj. — V Rimu se vrši konferenca italijanskih, angleških, francoskih in ameriških vojskovodij in državnikov. Posvetovali se, kako bi smoladi najuspešneje pričeli z veliko ofenzivo proti Nemčiji in njenim zaveznicam. Slabo upanje na mir!

Reve politične vesti

Avstrijski državni zbor se sestane prihodnji torek, dne 22. jan. V razpravo morda pride tudi mirovno vprašanje.

Zasedanje delegacij je radi mirovnih pogajanj v Brestu-Litovskem odloženo za poznejši čas.

Na Hrvaškem je gibanje za ujedinjenje Jugoslovancev vedno močnejše. Dan za dnem se oglašajo mesta, trgi, občine, društva, duhovščina in ženstvo za jugoslovansko deklaracijo. Ljudstvo glasno kliče: Združimo se z brati Slovenci in Srbi v močno habsburško jugoslovansko državo. — Hrvaški sabor bo začel zborovati zopet dne 4. februarja.

Češi se trdno držijo svoje zahteve, da se naj za Čehe in Slovake v Avstriji in na Ogrskem ustanovi samostojna država pod habsburškim žezlom. Dne 6. t. m. so v Pragi zborovali češki poslanci in voditelji naroda. Izdali so navdušen oklic na češki in slovaški narod. Oklic pa je cenzura na zahtevo Madžarov in Nemcev zaplenila. — Češi in Poljaki v Slezijski so sklenili, da bodo skupno nastopili proti Nemcem! Ves češki narod je krepko na braniku za svoje pravice in svojo svobodo.

Nemški vojni hujskači so pridno na delu. Minuli petek so sklicali nemški radikali v Gradcu shod, na katerem bi bil imel govoriti znani nemški hujskač poslanec Wolf za nadaljevanje vojne dokler ne prisilijo Nemci svojih sovražnikov, da sprejmejo mir, kakoršnega hočejo oni. Toda delavci so shod razbili in Wolf niti ni prišel do besede. — V soboto je imel isti Wolf shod v Mariboru, kjer je pa imel več sreče nego v Gradcu. Sicer so ga nekateri vsenemci, katerim je Wolf se premalo nemški, nekaj motili in tudi neki navzoči delavci mu je zaklical: „Vi lahko govorite, ker ste siti, a mi smo lačni!“. dočim so mu drugi svetovali, naj gre on v strleške jarko, a v splošnem je mogel svoj hujskajoči govor vendar mirno končati. Ves njegov govor ni bil drugo, kakor hujskanje proti Slovanom, a posebno mu teži v želodec naša jugoslovanska deklaracija. Pred jugoslovansko državo ima strašno strah in to je le znamenje, da smo na pravi poti. Rekel je, da Avstrija in Nemčija ne smeta skleniti sporazumnega mira, ampak le mir, pri katerem bosta oni narekovali mir. Kdaj se bo to zgodilo in koliko potokov krvi bi se še moralo preliti, predno pridemo tako daleč, tega gospod Wolf seveda ni povedal. Vsi tako željno pričakujemo miru, ki naj nam bi prinesel konec tega našega strašnega trpljenja, a ti ljudje hodijo naokoli in pridigujejo še več krvi, še več! Mariborski pranametčki pa mu pri tem ploskajo. Seveda, čimdelj bo trajala vojna, tembolj bodo oni obogateli. Če bo kmet pri tem spraznil svoje hleve, opustošil svoja polja in uničil svoje vinograde, in če delavci z družinami vred umirajo lakote, kaj to njim mar? Oni so siti. Ko poteka lakota tudi na njih vrata, bodo že drugačnega mnenja. — Tudi v Beljaku so imeli minulo nedeljo vsenemski shod, na katerem so hujskali proti jugoslovanski državi in se izrekli za nadaljevanje vojne. Na tem zborovanju je imel glavno besedo znani vsenemški prerok profesor Angerer. Tudi on hoče še krvi, še več krvi...

Ogrski Rumuni in Ukrajinci so imeli več velikih shodov, na katerih so sklenili, da na noben način ne bodo več bitni tlačani in sužnji Madžarov. Zahtevajo pravico samoodločevanja.

Na Ogrskem bo menda prišlo zopet do političnih sprememb. Cesar baje ni maral pritrditi drzni madžarski zahtevi, da bi se ogrska armada popolnoma ločila od avstrijske. Vsled tega je stališče Wekerlovega ministrstva omajano.

Tedenske novice.

Duhovniška vest. Župnija Sv. Florjan pod Bočem je dobil č. g. Karel Malajnar, kaplan v Žetalah.

Vojni kurat č. g. Jožef Vrečko je zopet vpoklican vojno službo in je te dni odšel na italijansko bojišče.

Obmejnim slovenskim dekletom! Na Svečnico, 2. februarja imajo svoje zborovanje dekleta iz obmejnih krajev v Št. Ilju v Slov. goricah. Govoriti pride velezaslužni mladinski organizator dr. Hohnjec. Pridite, dekleta v največjem številu! Dekliška zveza v Št. Ilju mora oživeti ter iti po poti, katero je hodila pred vojno! Vspored priveditve, ki se začne ob 3. uri popoldne, je: občni zbor Bralnega društva, govor in petje s tem igrar: »Najdena hči,« v treh dejanjih. Že davno je pesnik opominjal: »Naš čolnec otmimo!«

Za Jugoslavijo so se se izjavila naslednje občine, zastopi, društva, duhovščina in ženstvo: Duhovščina šaleške in novocerkovske dekanije, okrajna zastopa Št. Lenart in Smarje, občine: Dogoše p. Mariboru, Sv. Benedikt v Slov. gor., Plat v rogaškem okraju, Sv. Andraž v Slov. gor., Šmartno pri Slovenjgradu, Majšperg pri Ptuj, Plođeršnica pri Mariji Snežni (ob jezikovni meji), Presika pri Ljutomeru, Lehen pri Ribnici, Salovec pri Ormožu, Blanca pri Sevnici, Št. Jurij pod Donačko goro, Sv. Peter pod Sv. gorami, trg Kozje, Št. Pavel pri Preboldu, Ponikva ob južni žel., Sv. Križ pri Slatini, trg Studenice, Hrastovec, Brezje in Modraže pri Poljčanah, Lastnič pri Kozjem, Sedlarjevo pri Kozjem, G. in Sp. Jakobski dol (ob jezikovni meji), nad 1500 Slo-

venk v mestu Maribor, 126 Slovencev iz Ptuja, 183 iz Ljutomera, 70 iz Sevnice ob Savi, 135 iz Smaruna pri Slovenjgradu, 100 iz Oplotnice pri Konjicah, več sto Slovencev iz Št. Ilje v Slov. gor., Trbovelj, Središča in Male Nedelje, udje okrajnega zastopa v Kozjem, prostovoljno gasilno društvo v Družmirju p. Šostanju, učiteljsko ljudske šole v Globokem p. Brezicah in krajni šolski svet v Jurklostru.

Kam je pošiljati izjave za jugoslovanske države? Izjave občin in drugih zastopov ter sploh vseh organizacij in skupin se pošiljajo Jugoslovanskemu klubu, Dunaj, Parlament. Ob enem se naj obvesti o storjenem sklepu tudi naše uredništvo. Stajersko slovenstvo, na plan za boljše bodočnost jugoslovanskega naroda pod habsburškim žezlom!

Jugoslovanska deklaracija v Mariboru. Včeraj, v sredo, dne 16. januarja zjutraj je neko zavedno dekle na tukajšnjem Glavnem trgu pri Slovenceh pobiralo podpise za ujedinjenje Jugoslovancev pod habsburškim žezlom. Policaj je to opazil in ji je odvzel nabiralno polo. Proti temu nasilnemu koraku mariborskega policaja najodločnejše ugovarjamo. Naše stremljenje po osamosvojitvi jugoslovanskih narodov je pošteno in odkrito. Mi povsod in odločno povdarjamo, da hočemo našo Jugoslavijo od Adrije do Mure pod žezlom habsburške cesarske hiše. Mi še nismo nikdar proslavljali tujih vladarjev, kakor to delajo Nemci, ki se ob vsaki priliki navdušujejo za priklopitev Avstrije k Prusiji in vpijejo »Heil« pruski vladarski hiši Hohenzollerncev. S silo odvzeto polo zahtevamo nazaj, če ne, se bodo proti storilcu ubrale druge strune. Postopanje mariborske policije in Nemcev proti Slovincem in našim poštenim in upravičenim zahtevam pa naj nas bodri v tem oziru, da bomo zbrali pod jugoslovansko deklaracijo podpise vseh Slovencev in Slovencev v Mariboru. Slovenke mariborske, na plan za našo svobodo, za srečno Jugoslavijo!

Dan vstajenja se bliža. »Le vstani, vstani narod moj, v blato, prah teptan! Pepelni dan ni dan več Tvoj; Tvoj je vstajenja dan!« Tako je prepeval svoj čas naš slavni pesnik Gregorčič in to čutimo tudi mi na jugozapadu monarhije z orožjem v roki. Tudi mi čutimo oni vstajenja dan, ki se nam bliža po jugoslovanski deklaraciji, zato pozdravljamo z navdušenjem naše narodne delavce in prvobornike za jugoslovansko idejo. F. pl. Reya, M. Mudjavoršek, A. Železnik in mnogo drugih.

Kje je kaznjivo veleizdajstvo? Nemški in nemškutarški listi kričijo na ves glas, da je naša zahteva za jugoslovansko državo, kakor je povedano to v majniški deklaraciji, veleizdajniška in vsled tega kaznjiva. Kaj se to pravi? Mi hočemo ostati pri monarhiji, hočemo ostati pod habsburško vladarsko hišo, a mi nočemo stati več pod jarmom avstrijskih Nemcev, ki nas tlačijo in izsesavajo že stoletja in stoletja. Mi ne kričimo proč od Avstrije — v kolikor se pod Avstrijo razume monarhija — ampak proč od avstrijskega nemštva! Svoji hočemo biti, ne več podlaga tučevi peti! Kje je torej kaznjivo veleizdajništvo? Ni ga nikjer in nemškutarji in Nemci se zastojno trudijo, da bi vlado prisilili, naj nas zasleduje in kaznuje. Vlada tega je bo več storila, samo enkrat, začetkom vojne, je nemškutarjem nasedla in je nas preganjala. Sedaj mora dve komisiji okoli pošiljati in popravljati storjene krivice. Vlada pozna našo deklaracijo in dopušča, da se borimo za njeno uresničenje. Kar pa Nemci mislijo, to pa je druga stvar. Oni nečajo naše samostojnosti, ampak nas in sebe bi radi izročili vsemogočnosti pruskih kraljev, za katere so se ves čas vojne tako strastno in odkrito navduševali. Vlada pozna, da je pravo veleizdajništvo pri Nemcih doma, ne pri Jugoslovanih, ki želijo la svobodo svoje domovine!

Uradniki hujskači. Naša vlada je razglasila, da stoji na stališču: Mir brez pridobitev in odškodnin. V Mariboru pa je zadnjo soboto na Wolfovem shodu predlagal nemški finančni uradnik dr. Kavalari: Mi smo proti vsakemu miru, ki nam ne razširi našega ozemlja in ne donese odškodnine. Tako Nemci in z njimi vred »Stajerci« hujskajo za nadaljevanje vojne, ker sami nič ne trpijo in ne vidijo strašnega trpljenja ljudstva. Taki uradniki kakor je Kavalari pa bi morali izginiti z jugoslovanske zemlje, nal si pri Nemcih išče kruha!

Nemci besnijo — mi pa na delo za Tiskovni dom! Naše blago in dobro ljudstvo se zelo zanima za Tiskovni dom, ker pozna njegovo potrebo za Slovence na Stajerskem. Od vseh krajev prihajajo prispevki v takem obsegu, da ne moremo vseh imen naproti objaviti. Odlikujejo se pri nabiranju posebno naša narodna dekleta, zbrana v Marijinih družbah, pa tudi žene, moške in mladeniči niso nič manj navdušeni za Tiskovni dom. Vsi stanovi tekmujejo med seboj in polagajo svoje darove na narodni oltar. A Nemci seveda težko gledajo požrtvovalnost našega ljudstva za Tiskovni dom, ker dobro vedo, da bo Tiskovni dom pravo kulturno središče stajerskih Slovencev in močna trdnjava, ki bo stajersko ljudstvo branila pred ponemčevanjem. Zato so pred dve